

Concluziile recurenței

Recurența solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia extinsă) din 18 decembrie 2008, notificată Comisiei la 5 ianuarie 2009, în cauzele conexe T-211/04 și T-215/04, Government of Gibraltar și Regatul Unit/Comisia;
- respingerea cererilor de anulare formulate de guvernul Gibraltarului și de Regatul Unit; și
- obligarea guvernului Gibraltarului și a Regatului Unit la plata cheltuielilor de judecată, sau, în subsidiar,
- trimiterea cauzelor la Tribunalul de Primă Instanță în vederea unei noi examinări; și
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia susține că hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare în evaluarea relației dintre articolul 87 alineatul (1) CE și competența statelor membre în materie fiscală;

Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare în interpretarea și în aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE prin impunerea unei constrângeri nejustificate în materia aprecierii măsurilor presupuse că ar constitui ajutor de stat;

Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare în interpretarea și în aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE prin impunerea unei constrângeri nejustificate în exercitarea competenței de control cu privire la identificarea sistemului fiscal comun sau „normal”;

Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare în interpretarea și în aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE întrucât a considerat că sistemul fiscal comun sau „normal” poate rezulta din aplicarea de tehnici diferite unor contribuabili diferiți;

Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare în interpretarea și în aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE întrucât a considerat că sistemul fiscal comun sau „normal” nu fusese identificat în mod corespunzător de Comisie, iar aceasta nu efectuase în mod corespunzător evaluarea impusă pentru a demonstra caracterul selectiv al măsurilor în cauză;

Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare în interpretarea și în aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE întrucât a omis să examineze cele trei elemente de selectivitate identificate în decizia atacată.

Recurs introdus la 20 martie 2009 de Regatul Spaniei împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia extinsă) pronunțate la 18 decembrie 2008 în cauza T-211/04, Government of Gibraltar și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-107/09 P)

(2009/C 141/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentanți: N. Díaz Abad și J.M. Rodríguez Cárcamo, agenți)

Celelalte părți în proces: Government of Gibraltar, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea în întregime a Hotărârii Tribunalului care face obiectul recursului și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se declare conformă cu dreptul Decizia 2005/261/CE a Comisiei din 30 martie 2004 privind schema de ajutor pe care Regatul Unit intenționează să o aplice în legătură cu reforma impozitului pe profit realizată de guvernul Gibraltarului și
- obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Încălcarea articolului 229 alineatul (4) CE, potrivit interpretării date acestuia în jurisprudența Curții. În primul rând, hotărârea atacată nu respectă statutul juridic al Gibraltarului care rezultă din jurisprudența Curții (Hotărârile din 23 septembrie 2003 și din 12 septembrie 2006), întrucât nu declară că Gibraltarul a fost cedat de Regatul Spaniei Coroanei britanice prin Tratatul de la Utrecht din 1713 și cuprinde numeroase erori în ceea ce privește definirea acestui statut. Pe de altă parte, hotărârea Tribunalului încalcă de asemenea articolul 299 alineatul (4) CE întrucât recunoaște Gibraltarului posibilitatea de a se desprinde de Regatul Unit în materie fiscală, ceea ce implică faptul că Regatul Unit încetează să își asume relațiile externe ale Gibraltarului în acest domeniu și transformă *de facto* Gibraltarul într-un nou stat membru în materie fiscală.
2. Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE întrucât hotărârea Tribunalului îl interpretează într-un mod care împiedică aplicarea sa de către Comunitate în cadrul luptei împotriva paradisurilor fiscale recunoscute de OCDE. Pentru OCDE, Gibraltarul este un paradis fiscal.

Hotărârea atacată, considerând imposibilă o comparație între activitatea întreprinderilor în Gibraltar și activitatea întreprinderilor în Regatul Unit, este contrară principiilor acestei organizații, în temeiul cărora măsuri care pot fi de aplicare generală în Gibraltar sunt susceptibile să fie cauzatoare de prejudicii pentru statele sale membre, printre care figurează Regatul Unit. Articolul 87 alineatul (1) CE trebuie să fie interpretat potrivit principiilor OCDE și, prin urmare, această comparație nu este numai posibilă, ci și necesară.

3. Încălcarea Orientărilor BCE din 16 iulie 2004 în cadrul aplicării articolului 87 alineatul (1) CE. Sistemul european al băncilor centrale consideră Gibraltarul, precum și alte 37 de teritorii, drept un centru financiar extrateritorial distinct de Regatul Unit în ceea ce privește statisticile referitoare la balanța de plăți, la poziția externă globală și la rezervele de schimb. Analiza hotărârii care face obiectul recursului, care împiedică comparația între activitatea întreprinderilor în Gibraltar și în Regatul Unit, este contrară acestei definiții care permite această comparație și implică o aplicare a articolului 87 alineatul (1) CE, și încalcă o normă obligatorie de drept comunitar, și anume Orientarea BCE din 16 iulie 2004.
4. Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE din cauza nerespectării condiției potrivit căreia ajutorul trebuie să fie acordat de „state sau prin intermediul resurselor de stat”. Întrucât, potrivit articolului 299 alineatul (4) CE, Gibraltar este un teritoriu care nu face parte dintr-un stat membru, afirmația din hotărâre potrivit căreia cadrul de referință pentru aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE corespunde exclusiv limitelor geografice ale teritoriului Gibraltarului înseamnă ca Gibraltar să fie considerat un stat membru, întrucât, în caz contrar, condiția potrivit căreia ajutorul trebuie să fie acordat de „state sau prin intermediul resurselor de stat” nu ar putea fi îndeplinită niciodată.
5. Încălcarea principiului nediscriminării, întrucât hotărârea aplică în mod nejustificat jurisprudența Azore unei situații diferite de cea la care se referă hotărârea menționată. Există două diferențe între Hotărârea Azore și cauza soluționată prin hotărârea care face obiectul recursului. Pe de o parte, Azore sunt un teritoriu al unui stat membru, ceea ce nu este situația Gibraltarului și, pe de altă parte, Hotărârea Azore se referă la o reducere a cotei de impozitare în ceea ce privește impozitul pe profit, în timp ce cauza privind Gibraltarul se referă la un nou sistem general al impozitului pe profit.
6. Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE, întrucât hotărârea stabilește că nu sunt îndeplinite condițiile unui ajutor de stat din punctul de vedere al selectivității regionale. În mod concret, Regatul Spaniei consideră că hotărârea cuprinde o eroare de drept întrucât consideră că cele trei criterii privind autonomia politică, autonomia procedurală și autonomia economică, care au fost stabilite prin Hotărârea Azore, sunt îndeplinite.
7. Eroarea de drept care rezultă din refuzul de a evalua și de a aplica al patrulea criteriu invocat de Regatul Spaniei în

cursul procedurii în fața Tribunalului. Chiar dacă cele trei criterii din Hotărârea Azore ar fi considerate îndeplinite, un al patrulea criteriu de armonizare în cadrul sistemului fiscal național al statului membru aflat la originea măsurii ar fi trebuit să fie impus.

8. Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE, întrucât hotărârea Tribunalului consideră că nu sunt îndeplinite criteriile unui ajutor de stat din punctul de vedere al selectivității materiale. Chiar dacă s-ar considera că Gibraltarul constituie un cadru de referință autonom pentru care sunt îndeplinite criteriile Hotărârii Azore, hotărârea încalcă articolul 87 alineatul (1) CE în examinarea selectivității materiale, întrucât, în analiza sa, Tribunalul nu a ținut cont de faptul că reforma impozitului pe profit pe care Gibraltarul dorește să o aplice creează un regim în care 28 798 din cele 29 000 de societăți existente în Gibraltar pot fi supuse unei cote de impozitare zero. Aceste societăți sunt în special favorizate prin această măsură, iar hotărârea atacată, prin faptul că nu se pronunță în acest sens, încalcă articolul 87 alineatul (1) CE. În plus, Comisia a identificat efectiv regimul fiscal comun, contrar celor afirmate în hotărâre.
9. Lipsa motivării hotărârii, în care nu a fost examinat al patrulea criteriu invocat de Regatul Spaniei.
10. Încălcarea dreptului fundamental al soluționării litigiului într-un termen rezonabil, întrucât procedura în fața Tribunalului a durat practic de două ori mai mult decât pentru o cauză normală, fără ca nimic să justifice acest lucru, această împrejurare având un efect pertinent asupra litigiului.
11. Încălcarea articolului 77 literele (a) și (b) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, întrucât procedura nu a fost suspendată în mod formal după audierea părților.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Baranya Megyei Bíróság (Republica Ungară) la 23 martie 2009 — Ker-Optika Bt./ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

(Cauza C-108/09)

(2009/C 141/43)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Baranya Megyei Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ker-Optika Bt.

Pârâtă: ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet